Beischlaf.

स्त्रीसेवा f. *Frauenhuldigung, geschlechtlicher Verkehr mit Frauen.*

1. स्त्रीस्वभाव m. *die Natur des Weibes* R. 1,28,11. 2,72,46. 3,51,5. 5,23,28.

2.* स्त्रीस्वभाव m. *Eunuch.*

स्त्रीस्वद्रपिन् Adj. = स्त्रीसद्रपिन्.

स्त्रीकृत्या f. *ein an einem Weibe verübter Mord* Pañkat. 216,17.

स्त्रीकृत n. *ein von einem Weibe dargebrachtes Opfer.*

स्त्रैण 1) Adj. (f. ई) *a) muliebris. — b) den Weibern ergeben, in ihrer Gewalt stehend.* — 2) n. *a) das Weibervolk, die Weiber, Weiberschaar* Harshak. 211,20. — *b) das Weibsein, Weibheit, weibliche Natur.*

स्त्रैण्य n. wohl *das den Weibern Ergebensein, das in ihrer Gewalt Stehen* Citat im Comm. zu Âpast. Çr. 5,1,1.

स्त्रैषूय n. *Geburt eines Mädchens.*

स्त्रैराज्यक m. Pl. *die Bewohner von* Strirâǵja.

*स्त्र्यगार n. *Gynaeceum* Gal.

स्त्र्यध्यक्ष m. *ein Aufseher über die fürstlichen Weiber.*

*स्त्र्यनुज Adj. *nach einem weiblichen Kinde geboren*, d. i. *auf eine Schwester folgend.*

°स्त्र्यभिगमन n. *das Beiwohnen dem Weibe von* — Gaut. 12,2.

स्त्र्याजीव m. *ein durch Weiber (Prostitution der Frau u. s. w.) gewonnener Unterhalt.*

°स्थ, °स्थ Adj. (f. स्था) 1) *stehend, sitzend, wohnend, befindlich, sich* irgendwo *zeigend.* — 2) in einem best. Alter, Lage, Verhältniss, Zustand *sich befindend.* — 3) *bei Etwas seiend, beschäftigt mit, obliegend, ergeben.*

स्थकर् wohl = स्थगर्.

स्थग्, *स्थगति (संवरणे). — Caus. स्थगयति 1) *verhüllen, verbergen* 311,24. Çiç. 11,34. 20,22. Vâsav. 157,5. 297,1. — 2) *verschwinden machen.* — 3) स्थगित *a) verhüllt, verborgen* Çiç. 17,30. — *b) verschlossen* (Thür) Harshak. 140,5. 6. — *c) gehemmt, unterbrochen.*

*स्थग Adj. *verschlagen, verschmitzt, betrügerisch.*

स्थगन n. *das Verhüllen, Verbergen.*

स्थगयितव्य Adj. *zu verhüllen, zu verbergen* Pañkat. ed. Bomb. 1,43,7.

स्थगर् n. *ein best. wohlriechender Stoff* Gobh. 4,2,29. Âpast. Gṛhj. 18,11.

स्थगिका f. 1) *ein best. Verband, wie er an Fingern und penis angelegt wird: Däumling.* — 2) *Betelbüchse* Hemâdri 1,645,5.

*स्थगी f. *Betelbüchse.*

स्थगु m. *Buckel* Hariv. 2,27,33. 34. v. l. स्थडु.

स्थडु m. dass. v. l. स्थगु.

स्थण्डिल 1) n. *ein unbebauter, freier Platz, Erdboden, Stelle, Platz* überh. Gobh. 1,5,13. 4,8,14 (=लोष्टपात्र Comm.). Gṛhjâs. 2,11. स्थण्डिले केवले so v. a. *auf dem blossen Erdboden.* Am Ende eines adj. Comp. °क. — 2) m. N. pr. eines Ṛshi.

स्थण्डिलशय्या f. *das Liegen —, Schlafen auf dem blossen Erdboden.*

स्थण्डिलशायिका f. dass. Divjâvad. 339,23.

स्थण्डिलशायिन् Adj. *auf dem blossen Erdboden liegend, — schlafend.*

स्थण्डिलसंवेशन n. = स्थण्डिलशय्या.

*स्थण्डिलसितक m. = वेदि.

स्थण्डिलेयु m. N. pr. eines Sohnes des Raudrâçva.

स्थण्डिलेशय 1) Adj. = स्थण्डिलशायिन्. — 2) m. N. pr. eines Ṛshi.

स्थण्डिल्य Khând. Up. 5,2,8 fehlerhaft für स्थण्डिल.

स्थपणी f. v. l. für स्थपनी.

स्थपति m. 1) *Statthalter, Oberbeamter, Oberbeamter eines Bezirks, Oberhaupt.* Vgl. निषादस्थपति Nachtr. 4. स्थपतिसव m. Tâṇḍja-Br. 17,11,6. — 2) *Baumeister* Hemâdri 1,671,13. — 3) *Veranstalter eines Opfers an* Bṛhaspati. — 4) *Kämmerer, Aufseher eines fürstlichen Gynaeceums.* — 5) *Bein. *a)* Bṛhaspati's. — *b)* Kubera's.

स्थपनी f. *die Stelle zwischen den Brauen.*

स्थपुट 1) Adj. (f. आ) *höckerig, holperig, uneben* (Weg) Harshak. 178,4. — 2) m. *Höcker* Kâṇḍak. 72,9. = विषमोन्नतप्रदेश Deçîn. 1,126.

स्थपुटय्, °यति *höckerig machen, aufwühlen* Kâṇḍak. 19,5. *durch Aufstreuen erhöhen* Ârjav. 79,9. *स्थपुटित Partic.

स्थपुटी Adv. mit कर् *höckerig machen*, so v. a. *durch Aufschütten —, Aufstreuen erhöhen* Hem. Par. 2,69.

स्थर् Nom. ag. = स्थ in सव्यष्ठर् und *सव्येष्ठर्.

*स्थल्, स्थलति (स्थाने, स्थितौ).

स्थल 1) m. *a) Abschnitt, Kapitel.* — *b)* N. pr. eines Sohnes des Bala. — 2) f. स्थ्रला *Erdaufschüttung.* — 3) f. स्थली *a) Anhöhe, hochgelegene Ebene* Çiç. 13,34. Vâsav. 184,2. Auch von *gewölbten* Körpertheilen. — *b) Erdboden, Fussboden.* — *c) Platz, Ort, Stelle.* — 4) n. *a) Erhebung, Anhöhe* (Hem. Par. 1,153. 155. Gâtakam. 14,5. 30), *trockenes Land* (im Gegensatz zur *feuchten Niederung*), *Land* (im Gegensatz zum *Wasser*), *Festland.* Auch von *gewölbten* Körpertheilen. — *b) Erdboden* (137,5), *Fussboden.* — *c) Platz, Ort, Stelle.* — *d)* Fall. तथाविधस्थले *in einem solchen Falle.*

*स्थलकन्द m. *eine best. Pflanze.*

स्थलकमल n. *die Blüthe von Hibiscus mutabilis.*

स्थलकमलिनी f. *Hibiscus mutabilis.*

स्थलकाली f. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgâ.

*स्थलकुमुद n. *Nerium odorum.*

स्थलग und स्थलचर Adj. *auf dem Festlande lebend.*

स्थलज 1) Adj. *a) auf dem Festlande —, auf trockenem Boden wachsend, — lebend.* — *b) für Landtransport geltend* (Steuer). — 2) *f. आ *Süssholz.*

स्थलतर् n. *ein höher gelegener Platz.*

स्थलता f. Nom. abstr. zu स्थल *Festland.*

स्थलनलिनी f. *Hibiscus mutabilis* Kâd. 2,17,2 (19,12). Am Ende eines adj. Comp. °क.

स्थलनीरज n. *die Blüthe von Hibiscus mutabilis.*

स्थलपत्तन n. *eine auf dem Festlande liegende Stadt* (Gegensatz जलपत्तन) Çilâñka 1,379.

स्थलपथ m. 1) *Landweg, — strasse* (im Gegensatz zu *Wasserweg*) Kalpas. 108, N. 89. — 2) *Handel zu Lande.*

स्थलपथी Adv. mit कर् *in eine Landstrasse —, in Festland verwandeln* Vikramâñkak. 14,62.

स्थलपद्म 1) *m. *Arum indicum.* — 2) n. *die Blüthe von Hibiscus mutabilis.*

*स्थलपद्मिनी f. *Hibiscus mutabilis.*

*स्थलपिण्डा f. *eine Dattelart.*

*स्थलमञ्जरी f. *Achyranthes aspera.*

*स्थलरुहा f. *Hibiscus mutabilis.*

स्थलवर्त्मन् n. *Landweg.*

स्थलवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten Harshak. 187,16.

स्थलविहंग und °हंगम m. *Landvogel.*

*स्थलशृङ्गाट und *°क m. *Tribulus lanuginosus oder eine ähnliche Pflanze* Mat. med. 125.

*स्थलसीमन् m. = स्थण्डिल m. (!).

स्थलस्थ Adj. *auf trockenem Lande stehend.*

स्थलाय्, °यते *zum Festland werden* Naish. 1,69.

स्थलारविन्द n. *die Blüthe von Hibiscus mutabilis.*

स्थलारूढ Adj. *auf den Boden herabgestiegen (nicht zu Wagen seiend)* M. 7,91.

1. स्थली f. s. u. स्थल.

2. स्थली Adv. mit भू *zu Festland werden* Comm. zu Naish. 1,69. स्थलीभूत *hoch gelegen* Hariv. 3706 ist स्थली f. + भूत.